

Parlament de Carles Mundó i Blanch, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya i president del Consell Interacadèmic de Catalunya

Em plau molt participar en l'acte d'inauguració del curs interacadèmic 2016-2017. Les dotze acadèmies que en formen part prenen avui el seu inici en aquesta magnífica casa, en la qual tinc el goig de poder tornar amb motiu d'un acte solemne, però també un acte que vol reivindicar la vigència i la funció que tenen les acadèmies a casa nostra.

Per descomptat, voldria començar aquesta intervenció felicitant els membres emèrits de l'Institut d'Estudis Catalans, que avui veuen reconeguda aquesta condició, i, molt especialment, els que us incorporeu com a nous membres, i agrair i felicitar també per la seva lliçó el senyor Antoni Roca. En el discurs inaugural, ens ha donat la perspectiva d'un personatge menorquí que val la pena posar en relleu atesa la seva trajectòria. També vull felicitar l'Institut d'Estudis Catalans per la tasca feta al llarg del curs passat, la *Síntesi memòria* n'és un bon testimoni. I —ho dic expressament i segurament la conjuntura ho afavoreix— vull manifestar en nom del Govern el suport a la feina que fa l'Institut en l'àmbit de la llengua. Certament, ahir —si em permeteu la broma— va ser un «dia crític», però crec que el que fa l'Institut per a preservar, millorar i modernitzar la llengua catalana és digne d'esment, i és la seva obligació fer-ho. Per

tant, aquell que té l'obligació de fer una feina, la fa i la fa ben feta, el que ha de merèixer és el reconeixement i el respecte. Per això: molta força i endavant!, no cal excusar-se de res per fer la feina ben feta.

Som aquí, doncs, en nom del Govern, per a donar valor i reconeixement a la feina que fan les acadèmies, i crec que el debat sobre la seva vigència no cal tenir-lo, perquè és evident que les acadèmies fan una feina insubstituïble. És una tasca diferent de la que duen a terme les universitats —que tenen altres objectius i dinàmiques—, i, de ben segur, la feina —i la possibilitat de com encarar-la per part de les acadèmies—, no la faran mai les universitats, que responen a altres criteris, a altres incentius i a altres necessitats. La feina de les acadèmies, del conjunt de les acadèmies, és una feina que s'ha de preservar i que, en bona mesura i malgrat les dificultats —que segurament no són més grans ara que fa uns anys—, continuarem mantenint. I aquest és el nostre compromís —com sabeu, més modest del que sense dubte voldríeu i ens agradaria—, però és un compromís constant; un compromís que durant aquests primers nous mesos que m'ha correspost l'honor d'encapçalar el Departament de Justícia, he tingut l'oportunitat d'acompanyar-vos a mitja dotzena d'acadèmies,

ja sigui en alguns actes que heu organitzat o bé visitant la seu que us acull. I, per tant, crec que aquests primers mesos hem aconseguit mantenir viva la bona relació entre el conjunt d'acadèmies i el Govern a través del Departament de Justícia.

Seré breu, només em vull centrar en dues idees finals. En primer lloc, hi feia referència, més o menys explícitament, el president de l'Institut d'Estudis Catalans, quan pensem en el nou país, crec que som molts els que pensem en les fortaleses que tenim, que bàsicament se centren en la fortalesa de les persones que en formem part. No som un país que puguem presumir de tenir grans recursos naturals ni de ser una potència econòmica mundial, però sí que som un país que en molts aspectes pot presumir de les persones que el formen i d'aquelles que dediquen els seus esforços a l'àmbit de la recerca i la investigació. Per tant, quan pensem en el nou país, som molts els que ens agradaria creure que el nostre actiu principal és el coneixement i la recerca. És evident que en aquest àmbit, les acadèmies hi teniu, no només un paper important, sinó un paper, com a mínim, coprotagonista.

En segon lloc, l'any 2017 serà un any políticament rellevant, o almenys aquest és el propòsit que les principals institucions del país, el Parlament de Catalunya i el Govern han acordat com a resultat també d'aquell mandat sorgit de les urnes fa poc més d'un any. Han acor-

dat que l'any 2017 es pugui donar veu als ciutadans. És evident que les acadèmies no tenen com a funció principal la de ser agents polítics, ni la de, si no volen, participar en el debat polític. Malgrat tot, jo crec que les acadèmies tampoc podeu ser alienes del moment polític, i crec sincerament que és necessari que totes les persones que penseu que Catalunya mereix poder decidir sobre la seva llibertat, no us abstingueu, no deixeu passivament que siguin els altres els protagonistes sinó que, amb la intensitat que considereu que hi podeu contribuir, us sentiu interpel·lats per aquest moment polític que vivim i que certament és complexíssim, carregat d'obstacles, amb un final incert. Però, certament, els catalans ens tenim només a nosaltres mateixos quan es tracta de la defensa dels interessos de Catalunya. Per tant, en nom del Govern us demano que aquest any 2017 no sigueu espectadors passius d'aquest moment polític tan intens i que contribuïu, en la mesura que considereu convenient, a forjar la concreció del que han de ser les il·lusions que molts ciutadans de Catalunya dipositen en les institucions a l'hora de poder donar veu i decidir el futur polític del nostre país.

Acabo la meua intervenció donant-vos les gràcies per la feina que heu fet aquest curs, animant-vos a treballar encara més en el curs que ara comença, desitjant-vos, per tant, un bon curs i agraint-vos la feina que feu i la feina que fareu.